

[Jens Thomsen.]

for kan vi tiltræde det foreliggende Lovforslag. Mange af de store Monopolindtægter har allerede været opnaaet i Sammenligningsaarene. Af den Grund taber Loven noget af sin Betydning. Men trods alt finder vi Lovforslaget paakrævet under Hensyn til den forfejlede Fordeling af Nationens Arbejdsfortjeneste.

Det foreliggende Lovforslag bliver jo sikkert ophøjet til Lov, og denne Lov vil gaa over i Historien som et fuldgyldigt Bevis paa den forfejlede Politik, der er ført. Den vil tale til Efterslægten om den Tid, da Regeringsforanstaltningerne tog fra de fattige og gav til de rige. Den vil tale om den Tid, da Danmark blev hærget af Arbejdsløshed og Arbejds-mangel samtidig, da mange fik Føden uden at arbejde, medens andre trods Flid og Dygtighed og Spar-sommelighed ikke kunde tjene til Livets Ophold ved at udføre et samfundsnødvendigt Arbejde. Merindkomstbeskatningen af 1937 vil staa som en knusende Dom over den urimelige Fordeling af Indtjeningsmulighederne i Danmark i dette Aar. Den vil staa som et Bevis paa en Fordeling, der var saa uretfærdig, at der maatte gennemføres en Merindkomstbeskatning for at rette noget paa den unaturlige Fordeling. Men hvis den kan belære Efterslægten, saa at denne kan undgaa de skæbnesvangre Fejltagelser, som nu har gjort en Merindkomstskat paakrævet, saa har den løst en stor Opgave, og i Haab om, at det vil ske, kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig Behandling.

Hans Hansen (Rørby): Der er næppe nogen, der er forbavset over det Lovforslag, vi behandler her i Dag i Tinget. Det er jo en Slags anden Akt eller maaske rettere tredje Akt af et Drama, som godt kunde hedde „Umulig Planøkonomi“. I første Akt har Regeringen og Rigsdagen ladet nogle faa Personer og Selskaber faa store Forret-tigheder, ja, har udbygget disse Forret-tigheder ved Toldlove, Beskyttelse og Følgerne af Valutaloven, saa at der opstod Dyrtid, Arbejdsløshed, Krise og Fattigdom i Befolk-ningens store Mængde og mægtige Spekula-tionsværdier med arbejdsfri Indtægt og Op-hobning af store Formuer hos nogle forholds-vis faa Medborgere. Det Pres, som derved opstod fra de arbejdsløse og kriseramte, gør Regeringsmagten saa Forsøg paa at imøde-gaa ved en Tilskudspolitik og Hjelpeforan-staltninger, samtidig med at man lader Ulykkens Aarsager bestaa. Disse Hjelpeforan-staltninger, som naturligvis til Dels er

virkningsløse, tjener i det lange Løb kun til at gøre Krisen permanent. Men alle de Foranstaltninger koster Penge og koster mange Penge, og saa maa den højtærede Finansminister ud at skaffe Penge, og saa er der i og for sig ikke saa stort at sige til, at Ministeren lægger sin Skattejagt i de Skattereservater, som Regeringen selv har skabt. Det er det, der sker, og det er det, vi staa over for.

Det nytter ikke saa stort at pege paa, at det er en fuldkommen bagvendt Metode at lade nogle faa Mennesker med Urette tjene mange Penge og saa bagefter tage nogle faa af disse Penge tilbage. Naturligvis er der nogle af de Folk med store Indkomster, der tjener deres Indtægter ved stor Dygtig-hed, men Hovedparten af de Indtægter, der er Tale om i Forbindelse med Lovfor-slaget, er, som det før er sagt, tjent i Ly af Foranstaltninger, som Staten har skabt.

For nylig har f. Eks. Kreditforenings-direktør Callø paa et Møde i Haderslev over for et Par Tusinde Mennesker omtalt Gummifabrikken i Køge, hvis Aktier er steget fra ca. 40 til omkring 200 som Følge af Toldloven af 1932. Hr. Callø omtalte samtidig den Begivenhed, at den højtærede Statsminister holdt en Tale ved Gummi-fabrikkens Indvielsesfest efter en stor Ud-videlse af Fabrikken, og at Statsministeren dér talte til Arbejdets Pris og roste den Dygtighed, der nu kom til Udfoldelse her. Mon Statsministeren virkelig tror, at det i første Række er Dygtighed, der skaber disse store Indtægter? Det er beklageligt, i høj Grad beklageligt, hvis Ministeren tror noget saadant.

Jeg kan ogsaa nævne Aktieselskabet „De danske Bomuldsspindier“, som har offentliggjort sit Regnskab den 16. Februar i Aar. Takket være en rundelig Toldbe-skyttelse og særlig Valutacentralens Beskyttelse mod udenlandske Konkurrence er Selskabet bogstavelig talt kommet til at svømme i Penge. Man udbetalte Aktionæ-rerne 50 pCt. kontant af Aktiekapitalen, og man skulde tro, at det havde været nok, men nej, derefter blev hele Aktiekapitalen opskrevet fra 2 Mill. Kr. til 4 Mill. Kr. Alt-saa, hvis en Mand ejer en Aktie paa 1 000 Kr., faar han den opstemplet til 2 000 Kr.s Værdi, som der i Fremtiden skal skaffes Dividende til, og det kan ogsaa lade sig gøre, saa længe Lovgivningsmagten frem-deles sørger for, at dette kan ske, ved at opretholde Beskyttelsen. Og jeg kan godt føje til, at af samme Grund kan den Skat, som her paalægges, ogsaa lægges over paa Værerne, saa i Virkeligheden bliver det